

Lubomír Stanček

Ježiš je môj Pán

My všetci, ktorí chceme kráčať za Kristom, sme pozvaní na cestu kajúcnosti. Povolanie sv. Františka a teda aj františkánske povolanie je povolaním ku kajúcnosti. Sv. František pozýva tých, ktorí chcú robiť pokánie. Boh si nás nevybral preto, že by sme boli azda lepší ako ostatní ľudia, ale dostali sme pozvanie na cestu kajúcnosti. A dnešné čítanie z knihy Múdrosti je Božím zjavením a zároveň akoby rozumovým zdôvodnením toho, o čo vlastne ide v procese kajúcnosti.

„Pane, celý svet je pred tebou sťa prášok na váhe, ako kvapka rosy, čo padá na zem za rána.“ Čo je svet pred Nekonečnosťou Boha. Boh je Neobmedzené Bytie, Nadskutočno. Každé bytie, ktoré je dostupné našim zmyslom a rozumu, má hranice. Keď sa dívame do hlbín vesmíru, možno si hovoríme: „Snáď aspoň ten vesmír nemá hraníc!“ A predsa nám Božie Slovo i moderná veda súhlasne tvrdia, že aj tento v úvodzovkách bezhraničný vesmír má hranice v čase i v priestore. A tento hmotný vesmír je len akoby zrnkom prachu a kvapkou rosy pred Nekonečným Bohom.

A vieme veľmi dobre, ako sme až smiešne malí, pred veľkosťou nejakej hory, pred veľkosťou oceánu, čo potom v zrovnaní s našou planétou alebo s veľkosťou slnka. A ako je zasa slnko smiešne malé pred veľkosťou vesmíru. A tento vesmír je až komicke malý pred Bohom. Dá sa vôbec zrovnávať Neobmedzené a Neohraničené Božie bytie s ohraničeným a obmedzeným bytím človeka a vesmíru. Toto poznanie veľkosti Božej môže byť prvým krôčikom na ceste ku kajúcnosti. Aj žalmista sa pýta: „Čo je človek, že na neho pamätáš.“ Prvým krokom ku kajúcnosti je poznanie nesmiernej veľkosti Boha Stvoriteľa. „Pane, celý svet je pred tebou sťa prášok na váhe, ako kvapka rosy, čo padá na zem za rána.“

„Ale zmlúvaš sa nad všetkými, veď všetko môžeš“, pretože si Všemohúci, „a prehliadaš hriechy ľudí“ (a zatváraš oči nad ich hriechmi, len) „aby sa kajali.“ Druhým krokom kajúcnosti je poznanie Božej veľkodušnosti a milosrdenstva. Boh hoci je taký nesmierne Veľký a Vznesený je aj nesmierne Veľkodušný. Boh je Nekonečne Veľký Duch, teda v pravom slova zmysle Veľkodušný. Zatvára oči nad hriechmi ľudí a chce len to, aby sa človek spamätal, obrátil a žil. Boh nechce smrť hriešnika, ale aby sa obrátil a žil. Boh sa nechová ako pracovník registru trestov, ktorí zbierajú a zachovávajú záznamy o všetkých našich prehreškoch z našej minulosti. Božie zľutovanie pramení z jeho Všemohúcnosti.

„Lebo miluješ všetko, čo je a nepohrdaš ničím, čo si vytvoril (stvoril), lebo keby si bol niečím pohrdol, nebol by si to stvoril.“ Toto je ďalší krok ku kajúcnosti. Boh miluje každého človeka, nikto nie je u neho hodný pohrdnutia.

My vieme perfektne vyjadriť pohrdanie. Avšak pre nebeského Otca je každá bytosť dôležitá. Pravda o Božej Láske ku všetkému čo stvoril vyplýva zo slobodného Božieho rozhodnutia. Boha ku Stvoreniu nikto a nič nenútilo. Úmysel Boží je všetko a všetkých priviesť k Sebe. Všetkých spasíť. Boh chce spasíť všetkých ľudí.

Peklo nie je uzamknuté z Božej strany. Kľúč od pekla majú stvorenia, ktoré odmietajú Božiu spásu. Boh nikoho v pekle nedrží a po pekle netuží. Jeho postoj ku všetkému je pozitívny. Boh miluje všetko, čo stvoril a nemá v nenávisti nič z toho, čo učinil, veď akoby mohlo niečo existovať, keby to On nechcel.

Knihy Múdrosti hovorí: „A ako by mohlo niečo trvať, keby si Ty nechcel? Alebo ako by sa mohlo zachovať, čo by si Ty nepovolal k bytiu.“ To, že ti Boh stále necháva existenciu, je znakom jeho záujmu o teba. Jeho Láska sa prejavuje v tom, že ešte stále trváš. A pretože Božie Slovo je nezrušiteľné, budeš trvať naveky. Keď Boh ráz k tvojej bytosti povedal svoje: „Áno“. On ho nikdy neodvolá. Jeho Slovo je pre teba zárukou večného života. Boh sa človeka nezriekol ani po jeho hriechu.

„Ale Ty sa zľutúvaš nad všetkým (šetříš všetko), lebo je to tvoje, Pane, ktorý miluješ to, čo žije. Tvoj neporušiteľný duch je vo všetkom.“ Všetko je Božie. Nikto z nás nie je svoj vlastný. Sv. Pavol to vyjadruje aj takto: „Nik z nás totiž nežije pre seba a nik pre seba neumiera...“

„Tvoj neporušiteľný duch je vo všetkom, a preto pomaly karháš tých, čo pochybia, a tých, čo zhrešia, napomínaš a naprávaš, aby zanechali zlo a verili v teba, Pane.“ Toto Božie karhanie a napomínanie sa uskutočňuje skrze naše svedomie...

Kajúcnosť to je zrieknutie sa seba vlastnenia. Je to darovanie sa Kristovi. To, že existujeme sami pre seba, bez reálneho vzťahu k Bohu ako k Bohu, vôbec nie je v poriadku. Žitá kajúcnosť to je boj s naším sebeckom. Snaha žiť Božie Slovo. Dať prednosť Božiemu Slovu pred pokušením žiť len pre seba a podlá seba. Žitá kajúcnosť je snaha o čistotu srdca a čisté srdce nás vedie k poznaniu Boha. Kajúcnosť je úsilie o obnovu dýchania našej duše, ako tomu bolo na počiatku v raji, keď Boh i človek dýchali v súlade.

Vyznajme dnes vo svätej omši: „Ježiš je môj Pán.“ Môžeme to vysloviť len v Duchu Svätom. Ale Duch Svätý preniká všetko, čo stvoril. Skúsme si zhrnúť Boží postoj ku svetu. Je to láska, ktorá nechce smrť hriešnika, ale aby sa obrátil a žil. Pretože Boh má o nás večný záujem, oplatí sa žiť kajúcnosť, robiť pokánie, lebo ovocím Božej a ľudskej snahy je Spása. Boh chce spasíť všetkých ľudí.

*Zaháňajú sa rukou
proti priateľom
a znesvätili svoju úmluvu.
Takéto ústa
sú hladšie ako maslo
a v jeho srdci samý boj;
takéto slová
sú ako olej jemné,
však meče tasí za nimi.*

*Na Hospodina
bremeno svoje polož.
Podrži ti ho, teba s ním.
Podrži ťa a nikdy nedovoľí
spravodlivého pád.*

*Avšak tých, Bože, vysypeš
do jamy najhlbšej;
mužom krvi a podlosti
krátky si život vymeral.
Ja, Pane,
v Teba skladám dôveru.*

*Zmiluj sa,
Hospodine, nado mnou,
lebo mi človek
za pätami chodí
a suzuje ma bojovník.
Nemálo ich je,
mojich nepriateľov,
a proti mne
sa pyšne schádzajú.*

Šokujúca láska

V živote sú situácie, ktoré nám ponúkajú viacero riešení. Aj Ježiš mal viacero možností, ako sa zachovať voči Zachejovi na strome.

Zachej bol colník. Bol chránený Rímom, domáci ho však pokladali za kolaboranta. Mal síce moc, ale tá bola postavená skôr na strachu ako na pravej úcte a dôvere. Jeho priateľmi boli len tí, ktorí sa ho báli. Preto nemohol byť úplne spokojný a šťastný. Práve táto vnútorná rozpoltenosť a nedostatok pravých ľudských vzťahov ho donútili urobiť vzhľadom na jeho postavenie takmer detský skutok. Keďže bol malej postavy, vyškrabal sa na strom, aby videl toho, o kom už veľa počul. Dúfal, že mu tento potulný kazateľ nejakým spôsobom pomôže. Už mu bolo jedno, čo si o ňom ľudia budú myslieť.

Ježiš mal viacero možností, ako sa voči nemu zachovať. Mohol si ho napríklad nevšimáť. Alebo mu mohol začať robiť výčitky: „Zachej, zmeň svoj život, zachovávaj Desatoro a potom budeš môcť byť v spoločenstve so mnou.“ Alebo sa Ježiš mohol obrátiť k ľuďom a povedať: „Pozrite, tu na strome je váš nepriateľ. Lakomec, ktorý vás okráda. Teraz prišiel a pozerá na mňa. Taký sa však nedostane do Božieho kráľovstva. Vyhýbajte sa mu!“ Napokon mu Ježiš mohol povedať: „Budem sa za teba modliť, aby si sa zmenil, ty úbohý stroskotanec.“

Ani jednu z týchto možností si však Ježiš nezvolil. Zvládol situáciu so Zachejom nečakaným a bravúrnym spôsobom: „Zachej, poď rýchlo dolu, lebo dnes sa chcem zastaviť v tvojom dome.“ Ježiš spôsobil šok prítomným, ale predovšetkým Zachejovi. To, po čom Zachej túžil, to od Ježiša dostáva: lásku, pozornosť, úctu a nádej.

Aj dnes žijú medzi nami mnohí „Zachejovia“. Sú to tí, ktorí sa presadili v tomto svete a niečo znamenajú. Riadia sa podľa troch pravidiel. Prvým je výkon – kto niečo dokáže, ten niečo znamená. Druhým je spotreba – kto niečo má, ten niečo znamená. Tretím je rozum – kto niečo vie, ten niečo znamená. Zároveň ich však ani výkon, ani spotreba, ani rozum nedokážu naplniť pravým šťastím a pokojom. Aj oni túžia, či to už povedia, alebo nepovedia, či to na nich vidieť, alebo nevidieť, po niekom, kto ich naplní pravými hodnotami a dá ich životu hodnotnejší a trvalejší zmysel. Túžia po niekom, komu môžu dôverovať, kto si ich úprimne váži, kto im ukáže silu pravej lásky.

Mali by sme sa podobáť na Ježiša a prinášať ľuďom evanjelium záchrany a radosti. Dnes od nás Ježiš očakáva, že ho nahradíme na mieste, kam on nemôže prísť. A ako nás poučil, dá sa to urobiť len „šokom“ nezištnej lásky a odvahy.

Marian Šuráb

Oznamy

Kňazská rekolekcia: V pondelok 4.11. o 09:00 hod. v Častej bude sv. omša pri príležitosti kňazskej rekolekcie dekanátu Pezinok.

Stretnutie rodičov prvoprijímajúcich detí: Na budúcu nedeľu 10.11. po druhej sv. omši bude stretnutie rodičov tých detí, ktoré v roku 2014 prijmu prvé sv. prijímanie. Je potrebné, aby aspoň jeden z rodičov prišiel.

Úplné odpustky pre duše v očistci. - Od poludnia 1. novembra do 8. novembra vrátane.

**Žiadame
odberateľov „Posla“
aby predplatné
na rok 2014
zaplatili u p. Jozefa Lopoša
alebo
p.Štefana Uhlára
v sakristii
podľa možnosti čo najskôr!**

Predplatné je 7,50 €

V súvislosti so sviatkom sv. Martina sa budúcu nedeľu pri všetkých sv. omšiach bude konať Svätomartinská dobročinná zbierka, ktorej výtťažok bude použitý na vybudovanie kotolne v Nocľahárni sv. Vincenta de Paul v Bratislave.

Sväté omše v 31. týždni cezročného obdobia - (C)

4.XI. pondelok

17.00 za † *Silvestra a Irenu Krajčovičových*

5.XI. utorok

17.00 za zdravie a Božiu pomoc pre rodinu

6.XI. streda

17.00 za † *Františka a Emíliu Pastuchových a ich rodičov*

7.XI. štvrtok – prvý štvrtok

17.00 za † *Dagmar Križanovú a rodičov*

8.XI. piatok

17.00 *Podakovanie Božskému Srdcu a Panne Márii za pomoc a ochranu*

9.XI. sobota

08.00 za † *Jána a Bertu Tibenských a deti*

Upratovanie kostola č.d. 28 - 51

10.XI. 32. nedeľa v cezročnom období

08.00 za † *Stanislava a Ludmilu Novosedlíkových*
Lektori: *Jelínková L., Hrdlovičová E.*

10.00 *Za farníkov*

Lektori: *Bublavá., Bublavý M.*

14.00 *Posvätný ruženec, litánie*

Liturgický kalendár

4.XI. pondelok Sv. Karol Boromejský, biskup

5.XI. utorok Sv. Imrich

6.XI. streda Sv. Leonard, pustovník

7.XI. štvrtok Sv. Engelbert, biskup a mučeník

8.XI. piatok Sv. Bohumír, biskup

9.XI. sobota Výročie posviacky Lateránskej baziliky - sviatok

Slovo na dnes

so svätým Ambrózom z Milána

Národ kňazov

Svätý Ambróz ukázal novopokrsteným najhlbšie korene kresťanských obradov. V Starom zákone len Božie elitné skupiny, jeho kňazi, mohli vojsť do svätyne chrámu. Len veľkňaz mohol vojsť do Svätyne svätých a to dokonca len jeden deň v roku. Kristus, Veľkňaz, vošiel natrvalo do Svätyne svätých a urobil zo svojej Cirkvi národ kňazov, ktorý môže spolu s ním vojsť do Svätyne svätých od chvíle svojho znovuzrodenia.

V Starom zákone kňazi neustále vstupovali do prvého svätostánku. Do druhého svätostánku veľkňaz vchádzal len raz v roku. V tomto druhom svätostánku bola manna; bola tam aj Áronova palica, ktorá vyschla a potom opäť rozkvitla, a bol tam oltár, na ktorom sa páliilo kadidlo (pozri. Hebr 9,4-7).

Aký je význam toho všetkého? Aby ste mohli pochopiť druhý svätostánok, do ktorého vás veľkňaz uviedol, svätostánok, do ktorého veľkňaz vchádza raz v roku, je baptistérium, kde rozkvitla Áronova palica. Predtým vyschla, ale potom rozkvitla. Aj vy ste vyschli, a teraz začínate kvitnúť v prameni vody. Vyschli ste pre svoje hriechy, pre chyby a priestupky, ale teraz začínate prinášať ovocie „zasadení pri vode“ (Z 1, 3).

Možno povie: „Čo to má spoločné s ľuďmi, ak kňazova palica vyschla a opäť rozkvitla?“ Avšak čím sú ľudia, ak nie kňazmi? Im Peter povedal: „Ale vy ste vyvolený rod, kráľovské kňazstvo, svätý národ“ (1 Pt 2, 9). Každý je pomazaný na kňazstvo a tiež pomazaný pre kráľovstvo, ale je to duchovné kňazstvo a duchovné kráľovstvo.

V druhom svätostánku bola nádoba s kadidlom, ktorá vydávala sladkú vôňu. Tak aj vy ste ľúbeznu „Kristovou vôňou“ (2 Kor 1, 15). Už nemáte podiel na hriechoch alebo nejaký zápach bludu.

Myšlienky k modlitbe

Vyschli ste pre hriechy, a teraz začínate kvitnúť v prameni vody.

„Ale vy ste vyvolený rod, kráľovské kňazstvo, svätý národ“ (1 Pt 2, 9).

Ste ľúbeznu „Kristovou vôňou“ (2Kor2, 15).

Zapamätajte si

Každý je pomazaný na kňazstvo a tiež pomazaný pre kráľovstvo, ale je to duchovné kňazstvo a duchovné kráľovstvo.

Námety na konanie

Ste kráľovský kňaz, pretože máte podiel na kráľovskej moci a kňazstve Ježiša Krista. Úlohou kňaza je byť prostredníkom medzi Bohom a človekom, a prinášať obeť. Vaša obeta je váš celý deň, váš celý život. Obetujte svoj deň Bohu od chvíle, keď vstanete z postele. Naučte sa niektorú z tradičných cirkevných príkladných modlitieb.

Tieto rady čítaj pomaly.

Rozvážne premýšľaj nad ich obsahom. Sú to veci, ktoré ti dôverne hovorím ako priateľ, brat alebo otec. A tieto dôverné rozhovory počúva Boh. Nepoviem ti nič nové. Iba oživím tvoju pamäť, aby sa v nej zrodila myšlienka, ktorá ťa zasiahne tak, že zmeníš svoj život a vydáš sa na cestu modlitby a Lásky. A napokon sa staneš rozvážnou dušou.

Povaha

- 7 Nebuď malomeštiak. Rozšír si srdce, aby sa stalo všeobecným, „katolíckym“. Neполетuj ako sliepka, keď sa môžeš vznášať vo výšinách ako orol!
- 8 Pokoj. Načo ten hnev, keď ním urážaš Boha, obťažuješ bližšieho, sám sa cítiš nepríjemne a nakoniec sa aj tak musíš upokojiť?
- 9 To, čo si povedal s hnevom, povedz iným tónom, pokojne, a tvoje argumenty získajú na sile a - čo je najhlavnejšie - neurazíš Boha.
- 10 Nikdy nikoho nekarhaj, kým pociťuješ rozhorčenie nad chybou, ktorá sa stala. Počkej deň, alebo aj viac. Potom ju pokojne, s čistým úmyslom pripomeň. Jedným láskavým slovom získaš viac ako trojhodinovou hádkou. Ovládaj sa.
- 11 Vôľa. Energia. Príklad. To, čo sa má vykonať, vykonaj. Bez váhania a bez ďalších ohľadov. Len tak sa Terézia z Avily stala svätou Teréziou a Iľigo svätým Ignáčom z Loyoly. Boh a odvaha! „Regnare Christum volumus!“ Chceme, aby vládol Kristus!
- 12 Vzrastaj prekonávaním prekážok. Božia milosť ťa neopustí: „inter medium montium pertransibunt aquae!“ Ty rozkazuješ prameňom stekať do potokov, čo tečú medzi vrchmi. Prejdeš pomedzi vrchy! Čo na tom, že sa načas zastavíš, keď sa potom ako stlačená struna vymrštíš neporovnateľne ďalej, než ako si o tom sníval?
- 13 Zbav sa neúčinných myšlienok, ktoré sú prinajlepšom len stratou času.
- 14 Nemrhaj svojou silou a časom, ktoré patria Bohu, hádzaním kameňov po psoch, ktorí na teba po ceste štekajú. Nevšímaj si ich.
- 15 Neodkladaj prácu na zajtra.
- 16 Ty - a tuctový? Ty... jeden z mnohých? Ty, čo si sa narodil, aby si bol vodcom? Vlažní nemajú miesta medzi nami. Pokor sa a Kristus v tebe opäť zapáli oheň lásky.
- 17 Nepodľahni tej chorobe povahy, ktorej príznakmi sú nestálosť vo všetkom, ľahkomyselnosť v činoch a v reči, nerozvážnosť: skrátka povrchnosť. Uvedom si, že táto povrchnosť, pre ktorú sú tvoje každodenné plány také prázdne, z teba urobí mŕtvu a neúčinnú bábku, keď sa hneď nespamätáš. Nie zajtra, ale ešte dnes!
- 18 Stále si svetácky, povrchný, ľahkomyselný, pretože si zbabelec. Čo iné by to bolo, ak nie zbabelosť, keď sa nechceš sám sebe pozrieť do očí?
- 19 Vôľa. Veľmi dôležitá črta. Nepodceňuj maličkosti, pretože stálym sebazapieraním a odriekaním si v malých veciach, ktoré nikdy nie sú nepodstatné ani bezvýznamné, s Božou pomocou sa upevní a zmužnie tvoja vôľa. V prvom rade sa staneš pánom sám sebe, to predovšetkým. A potom vedúcim, veliteľom a vodcom!..., ktorý bude ostatných povzbudzovať a strhávať svojím príkladom, svojím slovom, svojou múdrosťou a svojou silou.

PRÍBEH O TESÁROVI

Bol raz jeden tesár už pokročilého veku a pripravoval sa na odchod do dôchodku. Pozhováral sa so svojim šéfom o svojich plánoch skončiť s prácou, viesť spokojnejší život po boku svojej ženy a tešiť sa z rodiny. Vedel, že mu každý mesiac bude chýbať výplata, potreboval však odísť. Bol si istý, že nájde spôsob, ako toto obdobie prekonať. Šéf veľmi ľutoval, že taký dobrý zamestnanec chce odísť, a ako pozornosť mu ponúkol, že môže postaviť ešte jeden posledný dom.

Tesár súhlasil, no bolo na ňom poznať, že nekladá do práce svoje srdce. Používal materiál zlej kvality a aj jeho práca vykazovala nedostatky. Bol to nešťastný spôsob ukončenia jeho profesionálneho života. Keď prácu dokončil, prišiel si šéf prehladnúť dom. Odovzdal tesárovi kľúče od hlavných dverí a povedal:

„Tento dom patrí tebe. Je to darček odo mňa.“

To bola tragédia! Taká škoda! Keby tesár vedel, že dom stavia pre seba, postavil by ho úplne inak.

A tak musel žiť v dome, ktorý postavil nie veľmi kvalitne a bez nadšenia z dobre vykonanej práce.

- **Možno aj mňa nejaká práca odrádza...**

- **Je možné, že vynakladám úsilie na úlohy, pri ktorých cítim, že ma za ne dobre odmenia...**

- **Čo by to pre mňa znamenalo, keby som si predstavil, že príjmom plodov svojej práce by som bol ja sám?**

José Carlos Bermejo „Ďalšie príbehy na uzdravenie duše“

Rok nad evanjeliom

Dostali sme talenty

„Jednému dal päť talentov, druhému dva a ďalšiemu jeden, každému podľa jeho schopností.“ (Mt 25,15)

V knihe Miku Waltariho Jeho kráľovstvo opisuje Riman Marcus svoj rozhovor so Zachejom a Šimonom z Cyrény o Ježišovi, v ktorom rozoberajú podobenstvo o talentoch. „V mojom dome“, začína Zachej, „rozprával Majster záhadný príbeh, ktorému ešte ani dnes celkom nerozumiem. Hovoril o mužovi zo šľachtického rodu, ktorý odišiel do ďalekej krajiny. Pred odchodom si pozval svojich desať sluhov a zveril im desať hrivien, aby s nimi obchodovali na jeho účet. Keď v cudzine získal kráľovský titul a vrátil sa, povolal k sebe služobníkov, ktorým zveril peniaze, a žiadal od nich vyúčtovanie. Prvý povedal hrdo, že jeho hrivna mu vyniesla desať hrivien. Tu mu povedal kráľ: ‚V poriadku, si dobrý služobník. Budeš vládnuť nad desiatimi mestami.‘“

„Musel som ho prerušiť,“ hovorí Riman Marcus, „a opýtal som sa zúfalo: ‚Naozaj ti nehovoril o ničom inom, len o peniazoch? Čakal som od teba slová večného života.‘ No Zachej sa bránil a vysvetlil: ‚Som len výberca daní. Majster si asi myslel, že najlepšie porozumieme podobenstvám o veciach, ktoré sa týkajú peňazí.‘“

Šimon z Cyrény povedal: „My Židia rozumieme najlepšie veciam týkajúcim sa peňazí, a rozumieme im lepšie než ty, Riman, vychovaný gréckou filozofiou!“ Potom pokračoval Zachej: „Desať hrivien je naozaj veľká suma. Ale možno to bolo len v striebre, a nie v zlate. A samozrejme, záleží tiež na tom, ako dlho bol pán preč. Za krátky čas nezíska poctivou cestou z jednej hrivny desať ani najobratnejší muž. Na to treba vždy šťastie a šikovnosť.“

Zachej pokračoval: „Druhý služobník rozmnožil jednu hrivnu o päť ďalších - a stal sa vládcom nad piatimi

mestami. Ale posledný priniesol len jedinú hrivnu, ktorú dostal a ktorú schovával, obávajúc sa, že by o ňu prišiel, keby s ňou začal obchodovať. Na svoju obhajobu povedal pánovi: ‚Bál som sa ťa, lebo si prísny a žneš, čo si nezasiaš. Vtedy mu kráľ povedal: ‚Vedel si, že som prísny. Preto si teda nezveril moje peniaze dôveryhodnému peňažníkovi, aby som mal po návrate viac aspoň o úroky?‘ A rozkázal: ‚Vezmite mu hrivnu a dajte ju tomu, čo získal desať! Ale ostatní hovorili: ‚Veď ten už má desať hrivien!‘“

Zachej pozrel na nás a vyzval nás: „Počúvajte pozorne a vštepte si do pamäti jeho učenie: Každému, kto má, bude dané! Ale tomu, kto nemá, bude odňaté i to, čo má!“

„Všetci sme premýšľali o tomto záhadnom príbehu,“ hovorí Riman Marcus. „Ja som nakoniec so smútkom povedal, že nechápem jeho význam. Príbeh krivdí a je nespravodlivý. Zachej priznal, že ani on to celkom nechápe. Potom však vážne dodal: „Ale znepokojil ma, keď som počul o Učiteľovej smrti a o tom, že ho znova videli jeho najbližší. Odvtedy nemyslím na nič iné, len na jeho podobenstvo o hrivnách. Zdá sa mi, že on sám sa pripodobnil tomu šľachticovi a šiel si po kráľovskú korunu do vlastného kráľovstva, ktoré nie je z tohto sveta. Iste sa vráti a vyžiada si vyúčtovanie od každého z nás, ktorým zveril hrivny, a bude sa pýtať, ako sme ich rozmnožili.“

Opýtal som sa: „Pamätáš si ten príbeh presne tak, ako ho rozprával?“ Zachej uistoval: „Myslím, že si presne pamätám aspoň hlavnú myšlienku. Mnohí ho počuli spolu so mnou a môžu dosvedčiť. Niektorí hovoria, že nevravel o hrivnách, ale o talentoch.“ Zachej ešte chvíľu uvažoval. Potom dodal:

„On iste nemyslel na peniaze. Sám predsa varoval pred hromadením peňazí.“

Peniaze v podobenstve sú len obrazom. Vyjadrujú všetky dary, ktoré sme dostali v Duchu Svätom. V prvom rade je to milosť a s ňou možnosť spásy. Preto sa modlime s Cirkvou:

Pane, prišiel si zachrániť to, čo zahynulo. Až znova prídeš, kiež nemusíš trestať, čo si zachránil!

Rozvíjanie talentov

Ježišove slová o poslednom súde, o tom, že môže nastať v ktorejkoľvek chvíli, nemali vyvolať apatiu a nečinnosť, akoby sa už neoplatilo nič v živote robiť. Naopak, Ježiš zdôrazňoval:

Bdejte a modlite sa! Využívajte talenty! Tvorte a obohacujte život! Najúprimnejší kresťania vždy takto chápali jeho evanjelium - aj evanjelium o konci sveta. Podnecovalo ich na činnosť.

V desiatom storočí si ľudia všeobecne mysleli, že rok tisíci bude znamenať koniec sveta. Ale veriaci kresťania tej doby sa nesprávali tak ako dnes jehovisti a iní sektári, ktorí ohlasujú koniec sveta v presne určenej deň. Títo vo svojom čakaní prerušia akúkoľvek konštruktívnu činnosť, zídu sa na vrchoch a tam v modlitbe čakajú príchod Pána.

Kresťania desiateho storočia konali presne opačne. Chceli zveľadiť zem, ako najlepšie mohli. Budovali nádherné chrámy. Práve v tomto období vzniklo vznešené románske sakrálné umenie. Ak teda aj čakali na zavŕšenie sveta, nijako sa neuspokojovali so stavbami nejakých provizórnych kostolov, ale stavali krásne chrámy, ktoré mali víťazne odolávať zubu storočí. To bol autentický kresťanský postoj voči svetu a jeho histórii. To bolo evanjeliové využívanie talentov.

Čo robím so svojimi talentami a s milosťou ja? Nezakopal som svoje talenty? Nie je milosť vo mne márna? Modlím sa s Cirkvou: Pane, ty si prvý raz prišiel, aby si svet vykúpil. Keď prídeš druhý raz, daj, aby si nás nemusel zaslúžene odsúdiť.

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku